

сее, Мойсее! неприближай са семо, иззѣй
прежде сапогы отъ ногъ твоихъ.(1)

Благочестивы Слѣшатели! Кжпината, която
видѣлаз Мойсей, отистинна была чѣдно и страшно
явленіе: защото горѣла, а неизгарала, защото
изъ кжпыната говоралъ самъ Богъ. Не толкосъ ли
е чѣдна и страшна св. чаша предъ която вый пред-
стонтѣ, и при която пристѣпвате? Тѣка въ тѣзи
св. чаша въ видъ на хлѣвъ ви са дава сѣщото
Тѣло на Господа нашего І. Христа, а въ видъ на
вино сѣщата Негова Кръвъ. Тѣка въ тѣзи св.
чаша, има огнь Божественъ—чѣденъ, страшенъ
огнь, който достойнытѣ очисти и сѣживава, а
недостойнытѣ опала и обжегва. За тѣй отъ ли-
цето Божіе, Който нѣкога е говорилъ изъ кжпи-
ната, и Който сега таинственно присѣтствова
говора всакомъ, който са приближава при св.
чаша: не приближавай са тѣка: иззѣй първо сѣ-
погытѣ отъ нозіетѣ си: развържи първо вситѣ
си грѣховны ѹзлы, които свързватъ дѣша твоа.—

Брѣмето не е оіе мынжло. Благораздмныа
разбойникъ, както висалъ на кръста, можалъ да
си приготви рай. Не въздържай въ дѣшата си
волезненнытѣ въздѣхваніа: сѣ тѣзи въздѣхваніа
на едно изхвъркватъ грѣховетѣ. Не са срами
да лѣеши сѣречны сѣзлы: тѣ сѣ мѣхлемъ на
ранытѣ грѣховны. Забрави всичко земно, цю та
оокръжава: сега глѣда на тебе І. Христосъ: сега

[1] Исх. 3, 5.